ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΛΛΕΙΜΜΑ

Κατὰ τὰς δημοσιογραφικὰς πληροφορίας, ὁ νέος Δημόσιος προϋπολογισμὸς θὰ παρουσιάσῃ ἔλλειμμα 1.500 ἑκατομμυρίων νέων δραχμῶν. Μὲ τοὺς φόρους τῶν 1.200 ἑκατομμυρίων ἐκαλύφθη τὸ ἔλλειμμα τοῦ λήξαντος τὴν 30ὴν Ἰουνίου προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1954—55. Τὸ νέον καὶ μεγαλύτερον ἔλλειμμα, πῶς θὰ καλυφθῇ; Κατὰ μίαν ἄποψιν, μὲ χρήματα τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας, ὅπερ δὲν εὐσταθεῖ διότι θὰ ἀπητοῦντο 50 ἑκατομμύρια δολλαρίων καὶ δὲν θὰ ἔχωμεν οὔτε τὰ μισά. Κατ' ἄλλην ἄποψιν, θὰ καλυφθῇ ἐν μέρει μὲ τὴν «ὑπερ—ἀπόδοσιν» τῶν νέων φορολογιῶν, ἤτοι δὲν ἦσαν 1.200 ἑκατομμύρια αἱ φορολογίαι, ἀλλὰ πολὺ βαρύτεραι. Καί, ἂν δὲν ἐπαρκέσουν αἱ πηγαὶ αὐταί; Μὲ νέας ἀκόμη φορολογίας, μολονότι ἔχει σαφῶς ὁμολογηθῇ ὅτι δὲν ἀντέχει πλέον ὁ ἑλληνικὸς λαός... Βαδίζομεν, ἑπομένως, πρὸς ἡμέρας μελανωτέρας...

«ΜΕΘ' ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ»

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν πρότασιν διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ διάσκεψιν ἀναφέρει ὅτι ἐγένετο αὕτη δεκτὴ ἀπὸ τὴν κυβέρνησίν μας «μεθ' ἱκανοποιήσεως». Ἀλλὰ εἰς τί ὀφείλεται ἡ ἱκανοποίησις; Εἰς τὸ ὅτι ἡ πρόσκλησις ἀφορᾷ τὰ γενικώτερα ἀμυντικὰ ζητήματα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τὰ ὁποῖα δῆθεν θίγονται ἐκ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῶν Κυπρίων; Ἢ εἰς τὴν πρόσκλησιν καὶ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἐπίσημον διατύπωσιν ἀνθελληνικῶν ἀπόψεων; Ἐὰν ἡ διάσκεψις ἦτο σαφὲς ὅτι θὰ ἀπησχολεῖτο μὲ τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, πράγματι, θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλῇ ἱκανοποίησιν. Ἐνῶ, τώρα, μόνον ἐπιφύλαξιν.

ΦΡΟΝΗΣΙΣ

Εἰς τὴν ἐπίσημον ἀπόφασίν της ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ΦΔΕ τονίζει ὅτι «φρόνιμος περιφρούρησις» τῶν Ἑλληνικῶν ἀπόψεων εἶναι ἡ «ἄμεσος καὶ ἀπὸ τοῦδε» κατάθεσις τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ὅπερ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἔχομεν ἐξ ἀρχῆς ὑποστηρίξει, ἀπὸ τῶν στηλῶν μας, τὴν ἄποψιν αὐτήν, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἦτο καθόλου «πρόκλησις», ὡς ὑποστηρίχθη ἀπὸ ἄλλους, διότι δὲν προκαλοῦμεν, ἀλλὰ διευκρινίζομεν τὰς ἀπόψεις, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δικαιούμεθα ν' ἀποστῶμεν. Ἡ διάσκεψις τοῦ Λονδίνου δέον νὰ γνωρίζῃ ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἄμεσος συνέχεια εἰς τὸν ΟΗΕ ἐὰν αὐτὴ δὲν προσανατολισθῇ πρὸς τὴν μόνην ὀρθὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Η ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἡμερομηνίας, ποὺ ἐπιβάλλει τὴν κατάθεσιν τῆς προσφυγῆς, ἂν ὄχι ἀπὸ τοῦδε, πάντως πρὸ τῆς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου. Πρέπει ἡ προσφυγὴ νὰ κατατεθῇ μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουλίου, ἵνα εἶναι ἔγκυρος. Καὶ μέχρι τότε, δὲν θὰ ἔχῃ συγκληθῇ ἡ διάσκεψις. Ἑπομένως, ἡ μὴ κατάθεσις τῆς προσφυγῆς πρὸ τῆς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου θὰ σημαίνῃ ἐγκατάλειψιν τῆς συζητήσεως εἰς τὸν ΟΗΕ διὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον. Καὶ τοῦτο ἤθελε σημαίνει πλήρη ἀπιστίαν πρὸς τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐντολὴν ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

«ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΤΡΑΠΕΖΑ»

Εἶναι πολὺ τῆς μόδας, φαίνεται, εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ «στρογγύλη τράπεζα». Καθὼς μετεδόθη ἀπὸ τὸ Λονδῖνον, ὁ κ. Ἤντεν συνεκάλεσε ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα εἰς «διάσκεψιν στρογγύλης τραπέζης» ἵνα μελετηθῇ τὸ θέμα τῆς Μάλτας. Τὸ θέμα τῆς Μάλτας συνίσταται εἰς τὴν ἀξίωσιν τῶν κατοίκων τῆς νήσου ν' ἀποστέλλουν ἀντιπροσώπους των εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων καὶ τίποτε περισσότερον... Καὶ ὅμως ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἀναλαμβάνει μόνη της ἀπόφασιν, ἀλλ' καὶ προῆλθεν ἐκ προσφάτων ἐκλογῶν μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν. Καλεῖ καὶ τὰ ἄλλα κόμματα πρὸς κοινὴν συζήτησιν εἰς «στρογγύλην τράπεζαν» ἤτοι ἐν ἡσυχίᾳ. Τί διαφορὰ μὲ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔχει ἐξαντλήσει πλέον τῶν δύο τρίτων τῆς θητείας της καὶ εἶναι σαφὲς ὅτι δὲν ἀντιπροσωπεύει πλέον τὴν θέλησιν τῆς σημερινῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ. Ἐν τούτοις ἀλ' καὶ πρόκειται περὶ τοῦ πολὺ σοβαρωτέρου θέματος τῆς Κύπρου, δὲν ἐδέχθη νὰ συγκαλέσῃ τὸ ζητηθὲν «Συμβούλιον τοῦ Στέμματος», ἀλλὰ ἔσπευσε νὰ λάβῃ μόνη της ἀπόφασιν, καθ' ἣ μάλιστα ἡ δεξιὰ δὲν ἐγνώριζε τί ἐποιεῖ ἡ ἀριστερὰ αὐτῆς...

ΤΑ ΜΟΣΧΕΥΜΑΤΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἐπιμένει νὰ ἐξαιρεθοῦν εἰς τὸν Δίβανον τὰ ζητηθέντα μοσχεύματα Κορινθιακῆς σταφίδος, διότι δὲν διαβλέπει μελλοντικὸν κίνδυνον διὰ τὴν ἑλληνικὴν σταφίδα ἐκ τῆς ἀναπτύξεως παραγωγῆς εἰς αὐτὴν τὴν χώραν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἀλλά, ὁ Δίβανος δὲν εἰσάγει σήμερον ἀξιαν λόγου ποσότητα σταφίδος, ὥστε νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἐπιτυμεῖ ν' ἀναπτύξῃ ἰδίαν παραγωγὴν διὰ τὰς ἐσωτερικάς του ἀνάγκας. Ἐνδιαφέρεται δι' ἐξαγωγήν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θὰ γνωρίσῃ καὶ αὐτὸς τὴν... γλύκα τοῦ πρεζόντος, λόγῳ τῆς ὀξύτητος τοῦ συναγωνισμοῦ ἐκ τῶν μεγάλων παραγωγῶν χωρῶν.

ΖΩΑ ΕΠΙ ΣΦΑΓΗΝ

Ἡ διαμαρτυρία τῆς διεθνοῦς ἑταιρίας προστασίας ζώων ἀποκαλύπτει μεγάλην σκληρότητα διαπραττομένην εἰς Γιουγκοσλαβίαν διὰ τὰ ἀκατάλληλα πρὸς ἐργασίαν ζῶα, τὰ ὁποῖα ἐξάγονται εἰς Ἰταλίαν πρὸς σφαγήν: Δὲν τοὺς δίδεται κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς των οὔτε τροφή, οὔτε νερό. Ἀλλὰ καὶ οἱ μεγαλύτεροι κακοῦργοι, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν, δίκαιοῦνται τὸ τελευταῖον γεῦμα πλουσιώτατον. Ὄχι τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα κατηνάλωσαν τὴν ζωήν των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνθρώπου...

ΠΡΟΣΟΧΗ... Ἔρχεται
Ο ΤΖΟ Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΟΥ

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ

Ὁ ἐγκέφαλος ἀποτελεῖ ἕνα συσσωρευτήν

Η ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΡΑΧΑΙ

Πῶς σκέπτονται οἱ ἄνθρωποι; Πῶς δυνάμεθα καὶ ἀναπολοῦμεν τὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας εἴδομεν πρὸ ἐτῶν; Ποία εἶναι ἡ μυστηριώδης διαδικασία τῆς λογικῆς; Χάρις εἰς τὰς ἐργαστηριακὰς προόδους τῶν τελευταίων ἐτῶν εἰς διαφόρους χώρας εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δρόμου, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἐρωτημάτων αὐτῶν.

Τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ ἀνθρώπου— ἐγκέφαλος, νωτιαῖος μυελός, καὶ νεῦρα— περιλαμβάνει ἕνα ἠλεκτρικὸν συσσωρευτὴν ἐκ κυττάρων, ὁ ὁποῖος παράγει συνεχὲς ρεῦμα ἰσχύος ἑνὸς δεκάτου τοῦ Βόλτ. Ἡ ἠλεκτρικὴ ἐκκένωσις δημιουργεῖται ὑπὸ δύο συστατικῶν τοῦ σώματος, τοῦ νατρίου καὶ τοῦ καλίου, τὰ ὁποῖα ἐπενεργοῦν εἰς τὸν νευρικὸν ἱστόν, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἐντὸς ὑγροῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι κυρίως ὕδωρ. Καθὼς ἕκαστον τμῆμα τοῦ νεύρου ὑφίσταται τὴν ἠλεκτρικὴν ἐκκένωσιν ἀντιδρᾷ, μεταδίδον ταύτην εἰς τὸ ἑπόμενον τμῆμα, ἡ δὲ δημιουργουμένη κίνησις μεταδίδεται στιγμιαίως εἰς ἕνα περίπλοκον κέντρον διαβιβάσεων, τὸν ἐγκέφαλον.

Διὰ νὰ λάβῃ κανεὶς μίαν ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ τί συμβαίνει συνεχῶς εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὸ νωτιαῖον μυελόν, ἀρκεῖ νὰ φανταισθῇ χίλια τηλεφωνικὰ κέντρα, ἕκαστον τῶν ὁποίων νὰ εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ τὰ ὁποῖα νὰ ἐργάζωνται ταυτοχρόνως, λαμβάνοντα καὶ μεταδίδονται ἐρωτήσεις, ἀπαντήσεις καὶ διαταγάς.

Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ἐπίσης ὅτι εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης τό 1953 ὑπῆρχον 3.349.323. τηλέφωνα.

Πῶς γίνεται αὐτό; Ἕκαστον κύτταρον τοῦ ἐγκεφάλου ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ ἐξαπολύῃ δύο λεπτοτάτας κεραίας, αἱ ὁποῖαι συνδέονται μὲ τὰς κεραίας δύο γειτονικῶν κυττάρων. Δύναται δὲ νὰ συνδέωνται εἰς ἀναριθμήτους συνδυασμούς. Χάρις εἰς τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν ἱκανότητα νὰ ἑνοῦνται χιλιάδες παλλόμενων κυκλωμάτων εἰς πλάσμα τοῦ δευτερολέπτου, χωριστὰ ἀντιπροσωπευόντων μίαν σκέψιν ἢ μίαν ἰδέαν, ὁ ἐγκέφαλος δύναται νὰ συγκεντρωνῇ ὅλα αὐτὰ εἰς ἓν μεγάλο κύκλωμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀποχωρίζονται τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα διὰ μίαν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν.

Πολλοὶ ἐπιστήμονες πιστεύουν ὅτι κάθε γεγονὸς τῆς ζωῆς μας καταγράφεται καὶ διατηρεῖται ἀπὸ τὰ ἠλεκτρικὰ αὐτὰ κυκλώματα, σχηματιζομένου, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἑνὸς ἀρχείου ἑκατομμυρίων γεγονότων, τὰ ὁποῖα μᾶς φαίνονται ὅτι τὰ ἔχομεν ξεχάσει ἐντελῶς. Οἱ ψυχίατροι διεπίστωσαν ὅτι ὅταν ἕνας ἀσθενὴς προσπαθήσῃ, δύναται νὰ θυμηθῇ ξεχασμένα περιστατικὰ ἀπὸ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν, ἔστω καὶ ἐὰν εἰς τὴν ἀρχὴν «δὲν θυμᾶται τίποτε». Μία θεωρία πρεσβεύει ὅτι ἕκαστον γεγονὸς τοῦ παρελθόντος διατηρεῖται ὑπὸ τὴν μορφὴν κλειστοῦ κυκλώματος, δηλ., μιᾶς ἠλεκτρικῆς ἐκκενώσεως, ἡ ὁποία μεταβιβάζεται πέριξ μιᾶς ἑλίξεως τοῦ ἐγκεφάλου. Αἱ ἠλεκτρικαὶ ἐκκενώσεις αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύουν ἕνα τοιοῦτον γεγονός, ἀνανεοῦνται συνεχῶς, διὰ τῆς βράσεως τοῦ νατρίου καὶ τοῦ καλίου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς μας.

Ἐπειδὴ αἱ αἰσθήσεις μας ἀνταποκρίνονται αὐτομάτως καὶ συνεχῶς, κάθε τι τὸ ὁποῖον βλέπομεν, ἐγγίζομεν, ἀκούομεν, ὀσφραινόμεθα, καταγραφόμενον ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐντυπώσεως, θὰ συντελέσει εἰς ἕνα «συνωστισμὸν» εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τρόπος ξεκαθαρίσματος. Εὐτυχῶς, εἰς πολλὰ σημεῖα τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὑπάρχουν μικροσκοπικὰ κενά, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουν ἑκατομμύρια ἀντιδράσεων, ὅπως π.χ. ἡ ἀλλαγὴ τῆς θερμοκρασίας κατὰ ἕνα βαθμόν, νὰ μεταφερθοῦν ὑπὸ μορφὴν ἐντυπώσεως εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰσχύος τῆς προκαλουμένης ἀντιδράσεως ἡ δημιουργία τῶν ἐντυπώσεων.

Εἰς τὸν ἐγκέφαλον ὑπάρχουν τρία κύρια κέντρα διαβιβάσεων. Ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐνεργεῖ βάσει εἰδικῆς ἀποστολῆς. Τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν αὐτόματον λειτουργίαν τῆς ἀναπνοῆς καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς καρδίας. Τὸ ἄλλο εἶναι ἡ ἕδρα τῆς συνειδήσεως, τῆς μνήμης καὶ τοῦ λογικοῦ, ἡ φαιὰ οὐσία, ὅπως τὴν λέγομεν καὶ ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου. Τὸ τρίτον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλέγχει τὴν ἐνέργειαν τῶν μυῶν. Αὐτὸ εἶναι ἡ παρεγκεφαλίς.

Τὸ μέγεθος ἑκάστης περιοχῆς τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ ὁποία εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν λειτουργίαν ὡρισμένων μελῶν τοῦ σώματος, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἔργου τῶν μελῶν αὐτῶν. Π.χ., τὸ τμῆμα τοῦ ἐγκεφάλου, τὸ ὁποῖον ἐλέγχει τὰς κινήσεις τῶν χειρῶν καὶ τῶν δακτύλων εἶναι μεγαλύτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐλέγχει τὰς κινήσεις τῶν ποδῶν, διὰ τὸν ἁπλὸν λόγον ὅτι αἱ χεῖρες ἐκτελοῦν πλέον πολυπλόκους κινήσεις ἀπὸ τὰ πόδια.

Ἕνα ἄλλον ἐρώτημα τὸ ὁποῖον εὔκολα δημιουργεῖται εἶναι τὸ πῶς τὸ φῶς, ὁ ἦχος καὶ ἡ θερμοκρασία μετατρέπονται εἰς ἀποτελέσματα τῆς ὁράσεως, τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς ἁφῆς. Ὅ,τι γνωρίζομεν σήμερον εἶναι ὅτι ὡρισμέναι φυσικαὶ συνθῆκαι ἀναγκάζουν τὰ αἰσθητήρια ὄργανά μας νὰ ἐκπέμπουν ἠλεκτρικὰ σήματα πρὸς μίαν περιοχὴν τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ ὁποία λειτουργεῖ ὡς δέκτης καὶ ὅτι ἡ ποιότης τῆς αἰσθήσεως καθορίζεται ἀπὸ τὸ ποιὸν τῶν ἠλεκτρικῶν ἐκκενώσεων.

Πότε εἴμεθα πολὺ μεγάλοι εἰς ἡλικίαν, ὥστε νὰ μὴν μποροῦμε νὰ μάθωμε; Ποτέ. Ἡ μάθησις σχετίζεται μὲ τὴν ἱκανότητα τῆς δημιουργίας νέων δονουμένων ἠλεκτρικῶν κυκλωμάτων εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις αὐτὴ ὑπάρχει, δυνάμεθα νὰ συνεχίζωμεν ἐπιζητοῦντες νέας γνώσεις καὶ ἱκανότητας, ἀκόμη καὶ εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν.

Τί προκαλεῖ τὰς πνευματικὰς διαταραχάς; Αὗται ὀφείλονται εἴτε εἰς βλάβην τῶν κυττάρων τοῦ ἐγκεφάλου, εἴτε εἰς ἀτελῆ λειτουργίαν τῶν ἠλεκτρικῶν κυκλωμάτων. Ἡ ὑπερβολικὴ ἀγωνία, ὁ θυμὸς καὶ ἄλλαι καταστάσεις εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς, πρὸς στιγμήν, πλημμελοῦς λειτουργίας τῶν ἠλεκτρικῶν κυκλωμάτων.

Εἰς τί ἐγκειται ἡ σοφία; Προφανῶς, τὰ οὕτως προικισμένα ἄτομα, ἔχουν κάποιαν ἐκ γενετῆς ἱκανότητα νὰ συντονίζουν τὴν λειτουργίαν τῶν ἠλεκτρικῶν κυκλωμάτων τοῦ ἐγκεφάλου των, κατά, συνήθως, καλὸν τρόπον. Κάτι δὲ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκόμη βέβαιον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ σοφώτερος ἄνθρωπος εἰς τὴν ἱστορίαν, οἱοσδήποτε καὶ ἐὰν ἦτο, δὲν ἐχρησιμοποίησε εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν εἰμὴ μόνον τὴν ἱκανότητα ἑνὸς ἐλαχίστου τμήματος τοῦ ἐγκεφάλου του. Ὁ σὲρ Τσάρλς Σέρινγκτον, ἀποθανὼν Ἄγγλος φυσιολόγος καὶ αὐθεντία εἰς τὰ ζητήματα τοῦ ἐγκεφάλου, ἀφοῦ κάποτε ἐτόνισεν ὅτι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ ὅ,τι οἱουδήποτε ἄλλου ζώου, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐγκεφάλου συνεχίζεται. «Εὑρισκόμεθα, εἴπεν, εἰς μίαν μεταβατικὴν φάσιν, πρὸς τὸ καλύτερον».

Μπορεῖ, μήπως, νὰ γίνῃ καλυτέρα πρόβλεψις διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος;

ΜΠΡΙΟΥΣ ΜΠΛΗΒΕΝ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
Δ. ΚΑΤΣΕΝΟΥ
Α. ΚΟΥΚΛΑΔΑ
Σ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΥ
Πλατεῖα Γεωργίου ἀρ. 1
★
Τὴν 15ην τρέχ. ἄρχεται λειτουργοῦν νέον τμῆμα
ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ
διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ 1956

ΛΟΥΤΡΑ ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ
Ἐφαρμόζεται ἡ νέα θεραπεία κατὰ τῶν ρευματισμῶν, ἀρθριτικῶν.
θερμὰ θαλάσσια λουτρὰ μὲ φύκια
Ἐπίσης εἰδικὰ λουτρὰ κατὰ τῆς παχυσαρκίας

ΠΑΝ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Τὸ ἄσπλαχνο ἀστροπελέκι μιᾶς ξαφνικῆς ἀρρώστειας, σώριασε νεκρὸ τὸ ξανθὸ γελαστὸ παιδί. Τὰ γαλάζια μάτια ποὺ χαίρονταν τὸ χρυσαφένιο φῶς σφραγίστηκαν ἀπὸ τὸ κρῦο χέρι τοῦ θανάτου. Καὶ προχτὲς ἕνα καλοκαιριάτικο δειλινό, τὴν ὥρα ποὺ μακραίνουν οἱ σκιὲς κι' ἀπαλαίνουνοι ἦχοι, σιωπηλοί, πνιγμένοι στὸ κλάμμα, γονεῖς, συγγενεῖς, φίλοι, ὅλοι ὅσοι τὸ ἀγαποῦσαν καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ θαύμαζαν, τράβηξαν τὸν πικρὸ δρόμο τοῦ νεκροταφείου. Ὕστερα, ἐνῶ ὁ ἥλιος εἶχε χαθῆ ἀνάμεσα στὰ σπίτια τῆς πολιτείας καὶ τὰ μαῦρα πουλιὰ τῆς νύχτας κούρνιαζαν στὶς χαμηλὲς ἐληὲς καὶ στὰ ψηλὰ κυπαρίσσια, ὑψώθηκε μυριόστομος ὁ θρῆνος. Πνίγηκαν οἱ ψαλμοὶ κι' ἔσβησαν οἱ χτῦποι τῶν τσαπιῶν. Αὐτὸ τὸ γεμάτο φαρμάκι σούρουπο, αὐτὴ τὴ στιγμὴ τοῦ ὑπέρτατου πόνου, δὲν ἔμενε πιὰ θέση στὴν ἐλπίδα ἢ στὰ λόγια τὰ μάταια, τῆς παρηγοριᾶς. Ὅλα τὰ σκέπασεν ὁ θρῆνος ὁ βαθύς. Ὁ ὄμορφος νέος, ὁ γιός, ὁ ἀδελφός, ὁ φίλος, χάνονταν στὰ ἐρέβη τῆς ἀνυπαρξίας. Δὲν θ' ἀκούγαμε πιὰ τὴ φωνή του, οὔτε θὰ βλέπαμε στὰ μάτια του τὴ φλόγα τῆς νιότης, οὔτε θὰ μᾶς φώτιζε τὸ χαμόγελό του. Σκεπάστηκεν ὁ τάφος, κλείστηκε τὸ μαῦρο στόμα του καὶ οἱ μικρὲς ἀόθρμητες μυροφόρες τὸν σκέπασαν μὲ τὰ λουλούδια τους. Ὅλο καὶ χάνονταν τὸ φῶς, ὅλο καὶ φούντωνεν ὁ θρῆνος. Τώρα πιὰ δὲν θρηνοῦσαμε τὸ νέο παιδί. Τώρα θρηνοῦσαμε τὴν ἴδια τὴ νιότη, τὴν ἀδάμαστη, τὴν ὁρμητική, τὴ γιομάτη χυμοὺς καὶ κέφι καὶ ζωντάνια ποὺ χάθηκε «σὰν ὄνειρο πρωϊνό». Ὅλα τέλειωσαν. Πήραμε βαρειὰ τὸ σκονισμένο δρόμο τοῦ γυρισμοῦ. Τὰ μάτια μας εἶχαν τώρα στεγνώσει κι' οἱ καρδιὲς ἀνάσαιναν ἀχόρταγα τὴ δροσιὰ τοῦ σούρουπου. Μπροστά μας, ἀπλώνονταν ἡ συνοικία ποὺ ἀγαποῦσε, ἡ συνοικία μὲ τὰ μικρὰ σπίτια, τὰ φτωχὰ μαγαζιὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὶς μεγάλες καρδιὲς καὶ τὶς πλούσιες ψυχές.

Τότε, ἦρθε στὴ φρυγμένη σκέψη τὸ βάλσαμο τῆς παρηγοριᾶς. Δὲν πέθανε ὁ γιός ὁ ἀδελφός, ὁ φίλος. Ζοῦσε καὶ θὰ ζοῦσε πάντα. Στὶς φωνὲς τῶν μικρῶν παιδιῶν, στὰ ὀγρὰ μάτια τῶν κοριτσιῶν. Στὴν ἀλκὴ τῶν νέων. Θὰ ζοῦσε στὴ σιωπὴ τῆς χειμωνιάτικης βραδυᾶς καὶ στὰ φῶτα τῶν καλοκαιριάτικων νυχτερινῶν δρόμων, στὴ μελαγχολία τοῦ φθινοπώρου καὶ στὰ λουλούδια τῆς ἄνοιξης. Εἶχε πιὰ γίνει «μιὰ χρυσὴ σκόνη μὲς τὸν ἀγέρα». Δὲν μποροῦσε νὰ χαθῇ. Θὰ ζοῦσε σὲ ὅ,τι εἶχε ἀγαπήσει καὶ σὲ ὅ,τι τὸν ἀγάπησε. Ἡ ἄσβηστη χαμόγελό του, δὲν θὰ χανόταν ποτέ.

Οἱ φίλοι του

12 ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΘΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἐκ 16 ἀκαδημαϊκῶν, συγγραφέων, ἐκδοτῶν καὶ δημοσιογράφων, ἐξέλεξε δώδεκα ξένα μυθιστορήματα ἵνα ἐκτυπωθοῦν παρὰ τοῦ κρατικοῦ τυπογραφείου τῆς Γαλλίας.

Τὰ δώδεκα μυθιστορήματα τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὴν περίοδον μεταξὺ 1850 καὶ 1950 θὰ ἐκτυπώνωνται ἀνὰ ἓν κατὰ τρίμηνον. Ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θὰ προλογίζεται ὑπὸ συγχρόνου Γάλλου συγγραφέως. Πρῶτον εἰς τὸν κατάλογον αὐτῶν ἐπελέγη διὰ 16 ψήφων τὸ μυθιστόρημα τοῦ Γσάρλς Ντίκενς «Μεγάλαι προσδοκίαι».

Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶναι τὸ μυθιστόρημα τοῦ Λέοντος Γολστόϊ «Πόλεμος καὶ εἰρήνη» (14 ψῆφοι). Ἀκολουθοῦν δὲ τὸ «Ἡ Τὲς τῶν Οὔρμπερβιλλ» τοῦ Τόμας Χάρντυς (14 ψῆφοι), «Οἱ ἀδελφοὶ Καραμαζώφ» τοῦ Ντοστογιέβσκυ (13 ψῆφοι), τὸ «Κόκκινο γράμμα» τοῦ Ναθάνιελ Χόδορν (13 ψῆφοι), ἡ «Πεῖνα» τοῦ Κνοὺτ Χάμσουν (12 ψῆφοι), ἡ «Μεταμόρφωσις» τοῦ Φρανζ Καφκὰς (12 ψῆφοι), τὸ «Νιὲλς Λύχνε» τοῦ Γιάκομπσεν (14 ψῆφοι), τὸ «Γκάρντεν πάρτυ» τῆς Κάθλιν Μάνσφιλντ, τὸ «Ἀποχαιρετισμὸς τῶν ὅπλων» τοῦ Ἔρνεστ Χέμινγκγουαίη, ὁ «Κίμ» τοῦ Κίπλιγκ καὶ τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἀντὸν Τσέχωφ «Συνηθισμέναι νέαι ἱστορίαι».

Πρόσκλησις

—Γενικῆς Τακτικῆς Συνελεύσεως Συλλόγου Προσωπικοῦ Κυλινδρομόλων Πατρῶν.

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου αὔριον ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην πρωϊνὴν εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Πατρῶν μὲ θέματα:

1) Κυριακὴ ἐργασία, ἀνεργία, διάφοροι ἀνακοινώσεις

2) Συλλογικαὶ συμβάσεις μυλεργατῶν, ὑπαλλήλων καὶ μυλεργατριῶν. Ἔγκρισις σχεδίου συλλογικῶν συμβάσεων καὶ ὑποβολὴ προτάσεων ἐπὶ τοῦ σχεδίου.

Ἐπειδὴ τὸ θέμα τῶν συλλογικῶν συμβάσεων εἶναι σοβαρὸν καὶ πρέπει νὰ ἐπὶ ταχύνωμεν τὴν ὑπογραφὴν παρακαλοῦνται ὅλα τὰ μέλη τοῦ συλλόγου νὰ προσέλθουν εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἐντολῇ Διοικ. Συμβουλίου

Ὁ πρόεδρος
Π. Πορφυρόπουλος

Ὁ γεν. γραμματεὺς
Διον. Ζακυνθινὸς

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, κατ' ἀπόλυτον μειοδοσίαν διὰ συμπληρώσεως Τιμολογίου καὶ Προϋπολογισμοῦ μεθ' ὁμαλότητος τῶν προσφερομένων τιμῶν μονάδος, ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς 1ου τμήματος ὑπονόμων ὄμβρίων πολεως Ζακύνθου.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν 16ην Ἰουλίου 1955 ἡμέραν Σάββατον ἐν τῷ Γραφείῳ Νομομηχανικοῦ Ζακύνθου. Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων κάτοχοι πτυχίου Δ' καὶ Ε' τάξεως δι' ἔργα ὑδραυλικά.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῆς Διακηρύξεως καὶ λοιπῶν στοιχείων προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ, Δ)νσις Ε8, ὁδὸς Μενάνδρου 6 καὶ εἰς τὸ ἐν Ζακύνθῳ Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Ζακύνθου.

(Ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ Υ.Σ. καὶ Δ.Ε.).

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕ